

[Gerda Møller]

ses- og erhvervsorientering udbygges, og at det må ske i tæt samarbejde med erhvervslivet, er en selvfølge.

Jeg er tilfreds med, at ministeren selv beskæftiger sig med spørgsmålet om erhvervsuddannelsernes plads i skolevejledningen ved at foreslå en overskuelig beskrivelse af de forskellige tilbud, der gives. Hvis denne beskrivelse gives på et så tidligt tidspunkt, at den kan få indflydelse på elevens valg af fag i 8. og 9. klasse, tror jeg, det vil blive et værdifuldt indslag i erhvervsvejledningen. Præsentationskurser af en uges varighed på de tekniske skoler er også en god baggrund at træffe erhvervsvalg på.

Vi er i det konservative folkeparti stærkt indstillet på at hjælpe flest muligt unge ind i en uddannelse, der svarer til jobbets krav. Samfundet har ikke råd til, at en masse unge overkvalificerer sig til et job. Derfor er vi også parat til at gøre en indsats for at stille den nødvendige uddannelseskapacitet til rådighed for at undgå afvisning af unge, der ønsker at påbegynde en erhvervsrettet uddannelse.

I den forbindelse bliver det interessant at få de endelige tal for ansøgerne til det nye EFG-basisår – fristen udløb jo i forgårs. Det vil være spændende at se, om erhvervsuddannelsesrådet får ret i sine dystre forudsigelser om, hvor mange ansøgere – op til 8.000 – der skulle afvises. Vi kan ikke stiltende se på, at industri og håndværk ikke får den nødvendige tilgang, eller at de tekniske skoler står med tomme pladser, mens tilgangen til gymnasiet stiger og stiger.

Jeg vil gerne i den forbindelse bede ministeren oplyse, om det er rigtigt, som man kunne læse i Jyllands-Posten i tirsdags, hvor forstanderen på Århus tekniske skole, Håkan Håkansson, siger, at den geografiske spredning af EFG-uddannelserne har bevirket, at der er masser af tomme pladser i Vestjylland og utrolig dårlige muligheder for en erhvervsuddannelse, hvis man bor i København, og at frafaldet ved disse uddannelser er blevet uhyggelig højt, idet ca. 20-25 pct. falder fra, inden basisåret er omme. I samme artikel kan man læse en udtalelse af forstanderen for Teknisk skole i Slagelse, hr. Kjeld Jensen, der siger, at der højst er halvt fyldt op på bygge- og anlægsområdet, og at der stadig er tomme pladser på andre områder. Det ville være rart at få en vurdering fra mi-

nisterens side af, om dette forholder sig sådan.

Det skal ikke ses fra vores side som en modstand mod EFG-uddannelsen, vi ønsker bare besked om ansøgerantallet i forhold til kapaciteten, og herudover er vi også interesseret i at få oplyst, hvor stort problemet er med at skaffe det nødvendige antal praktikpladser, efter at stat og amtskommuner har fået mulighed for at oprette ekstraordinære praktikpladser og ikke mindst efter gennemførelse af det konservative forslag om støtte til erhvervslivet ved ansættelse af praktikanter. Det har da i hvert fald været et godt indslag til fremskaffelsen af erhvervspraktikpladser.

Som jeg tidligere har sagt, er vi ikke tilhængere af den store udvidelse af gymnasiekapaciteten. Vi ønsker at fastholde gymnasiet på et højt fagligt niveau, og vi ønsker ikke en sammenblanding af gymnasiet og de praktiske uddannelser. Vi siger altså nej til en integrering.

Derimod ser vi gerne en eller anden form for samarbejde imellem de forskellige skoleformer, således at der bliver mulighed for overgang fra den ene uddannelse til den anden, hvis man føler sig fejlplaceret, en overgang, der selvfølgelig skal give så lidt spildtid som overhovedet muligt.

Vi ønsker først og fremmest, at gymnasiet skal være studieforberedende, således at det stadig indrettes på at forberede sine elever til de længerevarende videregående uddannelser. Man behøver ikke at ødelægge gymnasiet for at løse uddannelsesproblemet for dem, der i virkeligheden ikke har brug for en gymnasieuddannelse. Langt hellere må man bestræbe sig på at give alternative tilbud, der styrker mulighederne for at øge tilgangen til erhvervsuddannelserne eller til kortere varende uddannelser inden for bl. a. den offentlige sektor. Det nævnte eksempel med en ændring af kriterierne for adgangen til de forskellige uddannelser inden for social- og sundhedssektoren finder jeg er et glimrende forslag, ligesom en højere teknisk uddannelse i lighed med den højere handelsuddannelse vil være fornuftige alternativer til den nuværende gymnasieuddannelse.

Vi finder det værdifuldt at bevare de eksisterende skoleformer inden for dette uddannelsesområde, ikke mindst fordi det er nødvendigt, at erhvervsskolerne bevarer deres